

Zvaižždė

SANVAITINIS LAIKRASČIJS.

Nr. 44

BROOKLYN, N. Y., 19 d. Gruodžio (December) 1901M.

ENTERED AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., AS SECOND CLASS MATTER, MARCH 11 1901.

Metas I

Gyvenimas ir Tikyba.

Jaunystėj retai kam gali ateiti į galvą klausymai, kaip šie.

RODAS DUKAL
Užprašydami gyduoles prisiųskit \$1.00.
Jeigu sergi tai parašyk kiek turi metų, kiek sveri ir aprašyk savo ilgą, o aš prisiųsiu gyduoles kurioms išsigy-
jaisi.

Katalikas Publishing Co.,
3222 Auburn Avs.,
Chicago, Ill.

— Ne, neverta gyventi ir skursti!
Neverta... ir negyvenčiau, jeigu...
jeigu netikečiau į ateinantį gyvenimą!
Tein. neov... Aš pats neapsimo-

kaip jau kvailesnio daigto nereikia.
Ir dėlto tai aš gyvenau, kad tikiu!
Tikintis.

pinigų ir s...
seną daktą...
Rodas duoda uždyką. Liekarstos 50c.

SMITH'S
SENAS
Specjalistas

Neužmirškite adreso:

136 E. 18th Str.

New York, N. Y.

MAX KOBRE

Lietuvizska Banka

40 Canal Str., — 142 Division Str.,

New York.

Prieteliai! duodu jums žinią, kad mes parduodam Szifkortes ant visų greičiausių laivų už pigiausių prekę. Esu uztvirtintu agentu ant linijų, North German Lloyd Bremeno; Hamburg American Line Hamburgo; Red Star Line Antverpo ir Netherlands Line Roterdamo. Siunčiamė pinigūs, kuriuos jūsų prieteliai geuna į 15 dienų. Musų kantoroje galite susisznėkėti lietuviszkai ir lenkiskzakai. Ateikite ir persiludykite, kad mes per 25 metus su kožnu apsiėjome teisingai. Teipsoji parduodam tikietus ant visų geležinkelių Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinot kad mes priimam pinigūs į depositą bankos ir mokam po 3½ procentus ant metų. Procentą tik tą mokam nuo 50 dolerių ir virszaus, ale kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Pavyzdžiui ir izimti gali kožną dieną nuo 9 ryto iki 2 po pietų ir nuo 4 iki 8 vakare.

BENZIGER BROTHERS

36 38 Barclay st,
NEW YORK, N. Y.

Iszdირbė
KARUNU,
VELIAVU,
ir yvairiausių
ŽENKLELIU
Teipgi specializškai darome
szilkinius ir
auksinius ISZ-
SIUVIMUS.

Ant pareikalavimo visados prisiunsime prabas ir tavoru prekes, teipsoji ir didelę ilustravota katalogą prisiųsime ukyka. Paszyk ant adreso:

Benziger Brothers,
36 & 38 BARCLAY STR., NEW YORK, N. Y.

Atsitikimas su čebatais.

Užmiršau jau kas iš mano širdingiausių, bet vis-gi vienas iš jų didelio skaitliaus, atsi-sveikindams su manim, kadą aš važėvau į Ita-liją, klausė mane, ar aš viską pasiėmiau, kas kelionėj yra reikalinga, o ypač ar pasiėmiau dvi poras čebatų. Nežinojau nė ką mislyti, nė ką jam atsakyti. Gėda man buvo, juog tarpe mano širdingiausių radosi ir toki, kurie asilų karaliais galėjo būti. Ir kaipgi? tokiam kaip aš keliauninkui duoti tokią kvailą rodą. Po teisybei, tai aš buvau jau įdėjęs sau į vali-zą antrą porą čebatų, bet ant keršto tam, kurį asilam už karalių paskyriau, išėmiau iš valizos čebatus ir išvažėvau tik su viena pora, kurią turėjau ant kojų. Paklauskyt kas stojosi.

Atadavęs savo ypatą trukiui, paženklintam N. 7, važėvau rytiniu Sicilijos kraštu iš Katanijos į Messiną.

Sedėjau vienas sau skyrių, o kad buvo didelis karštis, čysčiaus kančias kentėjau. Jieš-kojamu buvo nuo tų kančių išsivaduoti, bet ne-žinodamas vietinių papročių, tokio buvo atlas-ti negalėjau. Ant stacijos Tormino įsėdo koks gražiai apsirengęs vaikštas ir vos trukis pradėjo eiti, nusivilkto viršutines drapanas, paskui nusiavė čebatus ir atsigule. Dievui dėkui: tai ir Italijoje taip daro, kaip Amerikoje (apie tokį protą būvau tik girdėjęs, nes Amerikoje da nebuvau buvęs). Tuojaus pasi-naudojau iš gero papročio: nusivilkau, paskui nusiaviau čebatus tikti, nedorėdamas miego, neguliuo. Teisybę pasakant, tikiu, juog tiek daug nereikalavau daryti.

Atsilšėjau.

Ant vienos stacijos atsidarė durys ir į mūs vagoną įėjo koks suodinas žmogus: mur-mėdamas ką po nosę, paėmė abidvi poras čebatų.

Aš tadą itališkai nemokejau, o menčiau galėjau suprasti nesuprantamą sicilionių dia-lektą, o teisybę pasakant, tai ir gėdijausi šne-kėti, idant neišsuduoti, juog nemoku tos šalies kalbos, po kurią važinėju. Dėlėi tuo priežas-tes kiek kartų su italijonu šnekėjau, visad-patvirtindamas, ką jis pasakė, lingčiojau galvą.

Teip padariau ir dabar kadą tas nepra-staburmis, murmėdamas ėmė čebatus. Tikė-jau, juog tai yra geležinkelio tarnas, kurio uduočia yra valyti važiuojantiems čebatus. Patiko man tas labai ir abejojau ar angliškai, kurie tiek praktiškų papročių turi, žino tokių puikų pasielgimą.

Murzius nuėjo su čebatais iš palengvo duris uždaręs, trukis bėgo toliau, o mano ke-lionės draugas miegojo net knarkė.

Pravažėvom jau kelias stacijas, bet mur-zius su čebatais negryzo.

Su sykiu mano draugas pabudo. Kelis sykius gardžiai nusiziovavo, suvalgė orančį, o paskui užsidedęs cigara, siekė čebatų. Ne-radęs jų po suolu, aštriai paziūrėjo man į akis.

— Paėmė nuvalyti — ramiai atsakiau prancuziškai.

— Kas paėmė? — paklausė nusistebė-jęs.

— Koks žmogus. Sakėsi esąs gele-žinkelio tarnas, paskuitas čebatų valymui.

— Neišmanymas. Visoj pasaulėj da tokio papročio nėra. Ir tamsta davci jam pa-imti?

— Kodelgi ne? Man rodos aš su savo čebatais galiu daryti, ką aš noriu.

— Teip, bet ne su mano — suriko ne-pažinstamas.

— Negali tamista ant manęs pykti, ta-mista neįsakei man, idant neduočiau tamistos čebatų, jei jų kas ateis.

— Idiotas! — suriko mano kelionės draugas šiuo sykiu jau itališkai, kas mane atliuosavo nuo barnio.

Rėkė jis ir keikė kaip tik mokėjo. Gir-dėjau, juog šaukia ir veršius ir jaučius ir da daugiau keturkojų, bet aš, kaip nemoškantis itališkai, turėjau pilną tiesą jo nesuprasti ir todėl nepykti. Nenorėdamas likti jam kaltu, tų pačių gyvulių vardus, aš jam pasakiau lie-tuviškai ir teip visi karzygiškai barnį pabai-gėm.

Beį dabar pamačiau, ko netikėjau. Ne-pažinstamas atsidarė savo valizą, išsiėmė kitus čebatus ir apsiavė.

— Kaip tai? — paklausiau nusistebė-jęs — tai tamista turi kitą porą čebatų.

— Žinoma. O kas gali būti toks be-smegenis, idant į kelionę neimtų dviejų porų čebatų?

Bučiau jam pasakęs, bet nutylėjau.

Ir ar žinot ką datyriau? Jeigu žmogus pasijunta basas, kada jam labai šalta, tai jam yra labai smagu, bet jeigu jis pasijunta basas todėl, kad neturi čebatų, tai toks padėji-mas yra labai nesmagus.

Buvau gražiai sau apsvilkęs, užsidedęs baltą anglišką kepurę, ant peties turėjau už-simetęs puikų ploščių, turėjau puikią valizą, bet kas iš to visko, kad neturėjau čebatų — buvau basas.

Nepažystamas išsėdo, likau vienas tik su mislimis (Puiki tai draugija).

Laimingas vienok esu, juog tuojaus at-randų ką turiu daryti. Nusprendžiau, juog ant pirmutinės stacijos išlipsiu ir pirksiu čebatus, kokius tenai gausiu. Jau tik į Messiną basas nevažiuosiu.

Kolei atvažėvau ant stacijos, da vienas projektas atėjo man į galvą (aš jų visadą mi-lijonus turiu). Kas neturi čebatų, tai basas vaikščioja ir daro tą milijonai žmonių, bet idant kas ant vieny pančekų vaikščiotų, tai da daiktas neregėtas. Reikia tadą ir pančekas nusiauti. Teip ir padariau — nusiaviau raudonas pančekas ir kadą trukis sustojo ant stacijos, aš išlipau basas. Tarnui liečiau pa-imti mano daiktus ir eju. Stacijos načelnikas pasveikino mane labai mandagum galvos pa-

lenkimu ir, vadindamas mane lordu, klausė, ar nereikalauju kokio paaiškinimo. Ant mano basų kojų turtum suvis neatkreipė atydos. Neilgai laukė, prisipažinau, kas su manim atsitiko kelionėje ir prašiau jo, idant perduotų man savo čebatus. Ant mano nelaimės aptu-rėjau atsakimą, juog jis turi tik vieną porą, o kiti tarnai, kaip gyvi, ant savo kojų čebatų neturėjo.

— Liepk, tamista, atnešti sau kokius čeverykus, kolei aš tamistos čebatais apsiavęs nueisiu į miestą ir nusipirksiu sau kitus.

— Kad jokių čeverykų neturiu.

— Net čeverykų tamista neturi?! — tariau su nekuria arogancija, ko paskui labai gailėjau.

— Ką-gi dabar galiu daryti? — Basas juog negalau į miestą eiti!

— Kodel ne? — Anglikam viskas tin-ka.

Neprisipažinau, juog esiu lietuvis, nes jiems abejojau, ar viskas tinca.

Viskas pasibaigė tuo, juog čebatų nega-vęs turėjau basas eiti į miestą, kreipdamasis į hotelį „du Globe“. Pirmą ejo tarnas, nešda-mas mano daiktus, o paskui eju aš pats, pa-siremščiudamas lazduke, užsimetęs ant pe-ties naujausias mados ploščių ir perkreipęs baltą kepuraitę, zodžiu sakant — su visa pu-ke, bet..... be čebatų.

Praeiviai stoji ir žiūrėjo į mus, o vaikai net pirštais rodė ir ejo paskui mus. Mergai-tės juokėsi ir dengė sau žiurstu akis. Bet kas buvo įstabiausia, kad tie visi, kurie iš mūs juokėsi, buvo basi.

Hotelio „du Globe“ locnininkas pasvei-kino mane labai žemai pasilenkdamas ir teipgi lordu vadindamas, nuvedė mane į puikiausią savo name kambarį, norit tai buvo toks bjaur-us, kad už jį bjauresnio niekad nemačiau.

Inejęs į kambarį teip prakalbėjau į loc-niniką:

— Padrane, pajieškok man kokį šiau-čių.

— Šiaučių? O kam jo reikia?

— Tamista to nesupranti? Noriu nuo jo nusipirkti kokius storus čebatus, nes nenorėčiau čionai po šituos kalnus plėtyti ma, puikius, Londone darytus čeverykaičius.

— Teisybę, bet ką daryti, kad Sarron do nėra nė vieno šiaučiaus.

— Ką tamista šneki! Visam mieste nėra nė vieno šiaučiaus?

— Aprdiskus, lorde, čionai vieta, čionai gal 30 ar 40 ypatų nešioja čebatus, ki visadą basi vaikščioja. Mes visi čebatus per kame Messinoy, tad ir lordas tenai galėsit nusipirkti.

Tai tau šiteip! Bet ką darysi. Atsisėdau ant kedės ir mislijuo. Subaladojo kas į duris. Inėjo trys vyrai, juodai apsidėdė..... Visi trys basi.

— Burmistras ir jo draugai — kušdėjo

man locnininkas — ir jie namie paliko čebatus.

Tie žmonės saprotavo, juog jeigu lordas net po miestą basas voikščioja, tad be abejonės reikalavo, idant atlankanti jį svečiai teipgi nebaladotų čebatais, bet basi ateity. Supratę tą, suvis apie čebatus neužsiminiau.

Veliu aplankė manę ir kitos prakilnesnės miesto ypatos, bet visi buvo basi. Žiūrėjau ant jų, kaip pranašas ant savo pasekėjų. Teip suprantančių mokintinių ilgai reikia jieškoti.

Palydėjo manę visi ant stacijos; visi pėsti ir basi. Širdingai su jais visais atsisveikinau ir skubinau pas stacijos načelninką, nes nauja mislis atėjo man į galvą.

— Tamista! — surikau. — Aš matau, kad su juodais čebatais.

— Teip.

— Tad tamista turi namie juodo švakso.

— Zinoma.

— Prieteliau, nusiųsk ką nors, kad tuojas atneštų.

Kadą tarnas pradėjo švaksuoti man basas kojas, apipylė manę visą prakaitu. Jaučiau, juog išsiduodu prieš žmones, kurie nežinojo, kodėl aš esiu basas. Jie man norėdami garbę padaryti, patys nusiavė, o dabar čionai pasirodo, kad aš čebatus noriu turėti, o jų neturiu.

— O! tuščiajū. Didelis daiktas..... Tegul mislija, ką nori.

Atėjo jau ir trukas, einantis į Messingą. Greitai įsėdau į vagoną ir nuvažvoje. Išsitiesiau ant suolo ir jaučiausi laimingu.

Inėjo kunduktorius.

— Daleiskit man, lorde, juog kas nori ant suolo gulėti, turi nusiauti čebatas?

Lengva jam buvo pasakyti, bet mano veidas turėjo persimainyti, nes kunduktorius mane ramindamas tarė:

— Jei, lordas, pavylsyt, tai aš nauisiu!

— O! ne, ne! — surikau visu balsu traukdamas kojas. Eik sau, tamista, aš ir pats nusiauju.

Kunduktorius išėjo, o aš jau daugiau neguliau, tik sedėjau. Atkeliavęs į Messingą, nusipirkau čebatus ir pasibaigė mano bedos.

Šitas atsitikimas pertikrino manę, juog jeigu ką žmonės pradeda gerbti ir už didelį žmogų laikyti, tai ir su didžiausiu pusgalviu pataikys tą padaryti. Jei kas netiki, tegul prižiūri mus teip vadinantiems „apšviestiems“ lietuviams. X.

Karvojaus laiszkai.

Dvidešimti trečiasis laiszkas.

Amerikoje neturime stylistų, tokių, kaip lenkų Sienkiewicz, francūzų Anatole France, anglų Macaulay arba Ruskin. Rasztai mūsų amerikiszkų rasztininkų gražumu kalbos neatsizymi.

D-ras Szliupas, kurs daugiausiai paraszė visokių dalykų, vartoja kalbą, kuriai galima duoti visokius vardus, bet kurios negalima pavadinti *grazia* ir *suprantama*. Szziurksztaus ir sunkaus stiliaus laikosi ir visi jo pasekėjai. Daug gražesne kalba raszo pp. Szernas, Kększtas ir nekurie kiti laikrasztininkai, — o laikrasztininkus isz profesijos pas mus galima suskaityti ant pirsztų vienos rankos.

Tikrai reikia gailėtis, kad už plunksnos imasi pas mus tankiai žmonės, ką nė supratimo neturi apie raszmo įstatymus. Tokiems rodo, kad raszte reikia vartoti keistus žodžius, o mintis iszreikszi teip susukti, kad jų niekas nesuprastų. Todėl su nusistebejimu prisieina skaityti tokius iszsiereiszkimus, kaip „Iszgynamą Lietuvos matau tame, kad lietuviai daugiau apsipaziņtų su *populiariszkais žingsniais*“.... Rodosi, visi ziekt tiek apsitrynę žmonės žino, kas yra „populiariszkas“ ir kas yra „žingsnis“ bet kas yra „populiariszki žingsniai“, su kuriais lietuviai turi apsipaziņti, — nežino gal ir tas, kas apie juos raszė. Kitas „rasztininkas“ iszreiskzia tokią sentenciją: „Teisybės nereikia vynioti *minkszta bovelnā*“.... Visi žinome, kad bovelnā yra *kieta bovelnā* (jei tokia yra) nieko vynioti negalima — dėlto iszsiereiszkimas „vynioti į miksztą bovelnā“ skamba keistai ir nelogiszkai. Tą patį galima pasakyti apie sakinį: „N. N. nori palimti hegemonijos vadeles į savo rankas“. Arba vėl, ar nekeistai skamba toks užvardinimas: „Trumas apraszmas apie mokslą Hypnotizmo“? Ką suprantame po žodžiu „hipnotizmas“, pasakys kiekvienas žodynas, bet kas yra „mokslas hipnotizmo“.... dova nok garbingas autoriau, — negaliu suprasti. Visas užvardinimas gali reikszi.

kad broszura apraszo apie hipnotizmą, kaipo mokslą, arba (greicziau), kad mokina, kaip reikia hipnotizuoti. Geriau ir aiszkiau butų buvę, jeigu autorius savo rasztelį butų pavadinęs „Trumpomis žiniomis apie hipnotizmą“.

Vienas literatas — toks, ką isz plunksnos duoną valgo — stebėjosi, kaip galima laikrasztyje talpinti tokius iszsiereiszkimus, kaip „naudinga garbė“. Tegul tas literatas peržiūri mūsų laikraszczius, atras tokių iszsiereiszkimų daugiau. Net apszviestesniejie mūsų rasz-

tininkai kartais negali iszventgi vartojimo žodžių ne vietoje. Jeigu vienas su raszā lietuviszkų knygu vadina „statistika“, o kitas kun. Burba „demagogu“, negalime nepatraukti peccziais: czia truputį kas negerai — sakome. Isztysiu „statistika“ reiskzia truputį daugiau, nekaip „suraszas“, o „demagogas“ ne yra tiktai vadovas žmonių. Naujusias žodynas lenkisznos kalbos aiszkina „demagogą“ sziteip: „vadovas liaudies (prastų žmonių) kovoje su augsztnėmis kliasomis“. Daug aiszkiau paduoda prasmę to žodžio „Century Dictionary“: Demagogas — tai neturintis tvirtų pažvalgų, bet populiariszkas oratorius arba vadovas; tas, kurs stengias įgyti meilę žmonių pataikavimu jų prietarams arba pageidimams, arba pasinaudojimu isz jų tamsybės ir gslumų; tas, kurs norėdamas atsiekti kokį negerą tikslą, melinasi prie liaudies, isznaudamas jos tamsybę ir prietaringumą. Tipiszkais demagogais buvo vadovai pirmos prancuziszkos revoliucijos: Robespierre, Danton ir kiti. Musų d-ras Szliupas savo politiszkos ir anti-religiszkos agitacijose yra demagogas, bet pavadinti tuo vardu a. a. kun. Burba — yra perdaug.

Lietuviszkų inteligentų turime Amerikoje mažai, literatų dar mažiau; neretai už redaktorystės laikraszczio griebsiai žmogus, kurs netik nemoka raszliavos, bet stacziai nežino, kur statyti skirstymo ženklus. Apie korespondentus ir kitus mažesnius rasztininkus nė kalbėti nėra ką. Užtat norint pagerinti mūsų laikrasztystę, reikia laikraszcziams pasirupinti pirm visko gerų redaktorių, pažstantių kalbos ir raszmo įstatymus. Redaktoriai isz savo pusės privalo prisiųstus rasztus taisyti, nežiurint ant to, kas juos raszė, — taisyti žodžius, iszsiereiszkimus ir isztisus sakinius, o jei pataisyti negalima, raszlą mesti į gurbą. Teip yra daroma visame sviete; teip reikia daryti ir mums. Jeigu kas reikalautų patalpinimo į laikrasztį netikusiai parasztyto rasztelio ir uždraustų jį taisyti, redakcija neprivalo tokio straipsnio visai priimti. Teip tiktai pasielgdami pakelsime savo laikrasztystę ir apvalysime savo rasztus nuo visokių „naudingų garbių“, „populiariszkų žingsnių“ ir kitokių draskanczių estetiszkas ausis iszsiereiszkimų.

Karvojus.

Zinios isz pasviecio.

Rosija.

Sachalin. Ant szitos salos Rusijos valdzia siunczia visokius didelius prasikaltelius, bet daugiausia politikiskus. Szitai koks jų yra tenai padėjimas.

Reikia tenai jiem dirbti szvino kasyklose neziurint ant sveikatos ir pajiegos. Daziurėtojai ncsupranta kas tai yra sirgti. Sziomis dienomis keli isz kankintinių suvis apsirgo ir pasiskundė gydytojams. Tie perziurėjo visus kasyklų darbininkus ir prirengė surazsą tų, kuriuos delei ligos reikia paimti į ligonbutį. Stojosi vienok suvis kitaip. Kasyklų valdytojai tuos vargšzus, kurie drįso prispažinti juog jie serga, apkalti- no ir nusprendė kožnam po 30 nahaikų. Tai tau maskolizska teisybė.

Moskva. Oberpoliceisteris apgarsino visų teatrų locnininkams, juog nuo szio laiko jokiam žydui nevalia pasirodyti ant Moskvos teatrų scenos. Laikrasztis „Russkij Listok“ raszo, buk iszeisianti tiesa uždraudžianti priimti žy- dus į Rosijos universitetus. Ant tiesų fakulteto jau nuo poros metų žydu nepriima ir žydas gali buti vien privatiszku advokatu. Teip matomai Rosija žy- dus spaudžia, bet stebėtinas daiktas, kad maskolizski žyda su lenkais ir lietuviais ant tiek susideda ant kiek to jų biznis reikalauja, kaslingi patrijotizmų tai jie su duszia ir kunu Rosijai atsidavę.

Rosijoj toks baisus badas, juog randas badaujantiem turėjo nupirkti 16 milijonų pudų javų. Cenzura uždraudžia laikraszciam placziai apie badą rasyti.

Prancuzija.

Demokratiszkoj Prancuzijoj, kur darbininkų nespaudžia karaliai, kunigaikszciai arba szlektos, vargsta didelė vargą darbininkai ir kiti beturcziai. Masoniszka valdzia uždėjo ant jų didelės mokestis, už darbą gi jiems užmoka labai pigiai. Visur sklįja garsas, juog straiškuos visų kasyklų darbininkai, todėl valdzia laiko kariumenę visose dirbtuvėse ir kasyklose.

Žydas Dreyfus, kuris buvo pripažintas kaipo iszdavėjas ir baustas isz-

trėmimu ant Velnio salos, o paskui isz tenai per žydiszkus pinigus paliuosuo- tas, dabar vėl, pasitikėdamas ant žydu, pradeda kelti galvą, reikalaudamas idant valdzia apszauktų jį suvis nekaltu.

Italija.

Rymo senatas ketina pareikalauti nuo Suvienytų Amerikos Valstijų atlyginimo nukentėjusiom pamilijom tų, kurie pereitam Liepos mėnesij tapo lin- cziuoti miestelij Irwin Missipi. Labai vienok galima abejoti ar silpnos Italijos nusigąs ir paklausys stipri Amerika, norint ji neketina dovanoti Turkijai. Jeigu silpnas ginczijasi su stiprum tai visada liks kaltu. Tokia tai jau yra diplomatijos tiesa.

Prusija.

Baisus judėjimas Poznaniaus Kunigaiksztystėje delei barbariszko nubadi- mo lenkų per hakatistiszką Prusų valdzia. Mieste Wześnia valdzia buvo prisakius, idant mokslainėse vaikus religijos mokytų vokiezkoj kalboj. Kada vaikai nenorėjo mokyti, mokslainių valdzia nemilaszirdingai pradėjo kapoti ryksztėms. Tėvai matydami, kaip jų nekaltus vaikelius kapoja, szoko juos ginti, už ką tapo suaresztavoti ir nus- prėsti ant 1—2 metų kalejimo. Toks barbariszkas Prusų valdzios pasielgimas suerzino netik lenkus, bet net iszmintin- gai mislijanczius vokieczius. Isz visur pasipylė protestai, o naszlaicziams, kurių tėvai yra kalejime plaukia gausios aukos.

Garbė Poznaniaus lenkams, kurie teip gina savo prigimtą kalbą, bet gėda Amerikos lietuviais, kurie nesiru- pina įstegti savas mokslaines, bet siunczia savo vaikus į angliszkas mokslaines, kur tie vaikeliai teip susiangiuzuoja, kad tankiai savo kalbą suvis užmirsza.

Tėvai, sunkiai kada už tokį jų pasielgimą turėsite atsakyti.

Afrika.

Anglai neiszpasakytai bjauriai apsieina su boerais, paimtais į nelaisvę. Szitai kaip apraszo jų padėjimą vienas angliszkas kareivis: „Musų abaze, kurs užima 200 žingsnių ploczio ir 300 ilgio, turinio 400 boerų painutų į nelaisvę, daugiausia moterų ir vaikų. Jie jau yra paimti daugiau, kaip 4 mėnesiai ir ne vienas isz jų da neperzengė nė žingsni-

musų abaze. Maistą gauna labai prastą, o priek tam ir labai skupiai. Tankiai atsitaiko, juog nie bo porą sanvaiczių nemato szmotelio mėsos. Net vandenį gauna po miera. Budose uždrausta yra žibinti žiburį arba sukurti ugnį. Vyrti valgi turi ant lauko, neziurint koks yra oras. Tik maža dalis moterų gauna szj tą pasiklot, o kiiu turi gulėt ant grynos žemės. Per tai beveik visi serga. o daugelis ir mirszta. Jokio gydytojo nepreleidžia prie ligonių. Materim, kurios skundžiasi, sumazina už korą maistą per pusę. O tom-gi, kurios parodo savo piktumą ir neapykantą, atima vaikus, kurių jau jos daugiau nematys. Tuos vaikus jie iszsiunczia į kitą abazą ir ten turi mirti neturėdami jokios prieziuros, toli nuo motinų“.

Isz to galima matyti kokį vargą kenzia žmonės, kovojanti už laisvę ir tėvynę.

Isz visur.

Petersburgas. Maskolius turi iszsiuntęs 200,000 kareivių į Mandžuri- ją, turbut tikisi karės.

Manila. Amerika turi mokėt algas savo kareiviams, esantiems Filipi- nuose auksu, nes tenykszcziai prekėjai nenori pardavinėt savo tavorą už sidab- rą.

New Haven, Conn. 10 Dec. mažas laivelis užėjo ant akmenio ir su- simuszė į szmotelius. Nuskendo du žmonės.

Cleveland. 10 Gruodžio lijo per 24 adynas. Ant gatvių tiek susi- rinko vandens, juog negalėjo eiti karai.

Alexandrijoj, Egipte, sude- gė krautuvė bovelnos. Bledies ugnis padarė į 750,000 dol.

Manila. 16 Gruodžio buvo baisus drebėjimas žemės, kokio dar nepamena. Sugriuvo vienas murinis namas, o dau- gelį sugadino.

Maniloje ponavoja liga, vadinama „Surra“, ant kurios krito 3000 arklių.

Paryzius. 16 Gruodžio, vienam li- gonbutij gydytojai iszėmė isz vidurių

jauno vyro videlci 8½ colio ilgio, o kurį jis turėjo savo viduriuose 78 dienas. Jis jį įgrudo į gerkle sirgdamas karsztlige, nes tadą buvo nustojęs proto; dabar yra visai sveikas.

Monachium (Szeicarijoj) ant susirinkimo, ant kurio buvo keli tuktancziai ypatų, iszdavė rezoluciją, pagal kurią reikalauja Vokietijos valdžios prikaltinti kitas vieszpatystes, kad susijungus drauge pareikalautų, užbaigimo barbarizkos karės Pietinėj Afrikoj.

Vokietijos inpėdinis ciecorizsko sosto yra labai nupuolęs ant sveikatos ir ketina keliauti apie visą skritulį žemės dėl atgavimo savo speku.

Peterburgas. — Maskolijos ukė szimet iszdavė 1 025.816 tonų kvieczių; pereitą metą kvieczių iszdavė 2.245.515 tonų. Taigi pasirodo, kad uždėrimas Maskolijos szimet kur kas menkesnis ir isz tos priezasties szmet nekuriuose Maskolijos dalyse yra kilęs badas.

New York. Tulas vokiszkas tēplorius J. Beck, neturėdamas pinigų ant iszpirkimo sau tikieto isz Vokietijos į Ameriką, o norėdamas butinai czia atvykti, paėmė didelę laczką ir suderėjo su laivinės kompanijos agentu iszsiųsti ją į New Yorką. Jisai pats įlipo į baczką, kurią jo draugas ir atidavė ant laivo. New Yorke bet peržiurint visus bagazus atrado biedną tēplorių baczkoj jau be jausmo. Atgaivinus jį kompanija nenorėjo paleisti ir tik po perbuvimu kelių dienų Castle Garden tēplorius iszėjo ant New Yorko gatvių. Dabar jisai žada rodytis amerikiecziams už pinigų, kaip nepaprastas žmogus, perplaukęs Atlantiko okeaną baczkoj, ir tikisi tuomi padaryti sau turta. Gal ir pasiseks tas, nes žinoma, yankees'us visi isznaudoja, kas tiktai gali.

Amerika.

Paterson, N. J. 12 d. Gruodžio trys vaikai T. Pons becziužinėdami ant szynuczių užcziuožė ant aketės ir visi trys prigėrė.

Syracuse, N. Y. J. Flahajains, nuo kelių metų atsiskyres su savo paczia, kuri turėjo prie savęs ir jo sunų, iszilgo vaiko ir dabar susimilijo jį

atimti. Prisaitekęs nugriebė vaiką ir bėgo su juom, bet pati vijosi jį. vienog sugauti negalėjo, ir dabar vyras su vaiku nežinia kur yra.

York, Pa. C. Strausbaugh buvo perszautas netyczia per savo draugą ir dabar gyvena su skyle galvoje.

Philadelphia, Pa. 16 Gegužio tapo paimtas į kalejimą anarkistas B. Crosno užtad, juog degino savo du vaikus įkaitytais dratais ir norėjo nužudyti savo paczia. Mat kokių barbarizskumų dasileidžia mūsų anarkistai.

Rockford, Ill. Expressinis trukis „Chicago & Omaha“, einantis pilna pajjega, susitiko su kitu tavoriniu trukių, kuris vežė aliejų. Prie susidurimo aliejus ekspliodavojo ir užsidėgė karai. Laike katastrofos szesziolika žmonių nustojo gyvasties.

Chicago, Ill. Ant Lincoln Av. vietoje, kur stovi sustatyti elektriszki karai, prigulinti prie Union Traction Company, užsidėgė nuo pecziaus vienas karas, prie ko sudėgė ir apdėgė 168 karai. Bledies ugnelė padarė ant \$150,000.

Patzdustė.

Tankiai buvo svarstoma, delko žmonės papildo patzdustes, t. y. delko nekurie isz jų atima sau gyvastį, ir kuomet kiekviens svarstytojas. ar tai butų filozofas, ar tai daktaras arba bent koks kitoks, apsvarstydamas tą klausymą, turi skyrias savo locnas pažvalgas. Vieni tvirtina, kad atimti sau gyvastį gali tik paszėlęs žmogus, kiti, ypacz reprezentantai visokių krikszczioniszkių sektų, tvirtina, kad atimti sau gyvastį gali tiktai nustojęs tikėjimo žmogus, kiti vėla sako, kad atimt sau gyvastį priverczia žmones tik skurdas arba įvairios ligos. Nenorime czia darodinėti kad augsszcziau priversti tvirtinimai yra teisingi, ar ne, bet faktiszcai yra isztyrta, kad didžiausiu skaitlium patzdusių yra žmonės, užgauti visokių ligų, ypacz gi ligų, kenkianczijų gromulivimo organams, žmogus, kurio viduriai nemala, negali miegoti, mintis jo yra apsinkinta, neturi noro prie darbo ir net prie žaislių. Visiszcai naturaliszku dalyku yra tas, kad tokis žmogus, iszardamas susiraminimo ir ir smagumo jokiamė užsiēmime, jieszko užbaigimo savo nesmagumų revolverio kulkoje, nuoduos, ar kitokiam bude, per kurį atsikratindamas savo nesmagumų,

podraug atsikrato ir gyvasties. Isz toi tai priezasties, pagal statistiką, daugiausia žmonių papildo patzdustes.

Vietines Zinios.

Oras czia labai mainosi. Pereitoje pėtnyczioje ir subatoje lijo, o nedelioje užstojo pagada, pradėjo szalti ir buvo smarkus vėjas, kuris padarė daug bledies ne tik pas mus, bet, kaip girdėt, ir apielinkėj. Utarnyke pasirodė sniegas.

Pennsylvanijos geležinkelio kompanija turi projektą vesti tunelį isz Jersey City per Hudson upę į Central Station New Yorke ir paskui 33ia gatve ir per East upę į Long Island City.

New Yorke ant 57 gatvės G. Buchia protestoniszkoj bažnyczioj laike dievmaldystės nupuolė nuo galerijos ir užsimuszė į smert.

V. Slooten, inžinierius, gana turtingas žmogus, nusiszovė 14 d. Gruodžio delto, kad parėjęs namo rado savo namuose sveczią, tulą daktarą, ant kurio jis turėjo pažvelgimą, buk daktaras turi kokį susineszimą su jo paczia.

Nedėlios rytą sudėgė namas tarpe North 6 ir 7 str., prikrautas baczkoms. Apdėgė 25 ugnagesiai, kurie gynė artimesnius namus. Bledies ugnis padarė ant 250,000 dol.

16 metų John Neyer gavęs nedėlinę užmokestį 4 dol. nesugryžo namo. 16 Gruodžio motina gavo nuo jo laiszką, juog jis pasirengęs yra keliaut ant žemės skritulį, ir sugryžs namo, kadą pabaigs savo kelionę.

16 Gruodžio palaidojo garsingo aktorius moterį L. Grey ir vuosziai nedaleido matyt jos vyrui jos lavoną, nes kadą ji sirgo, jos vyras ją nedėgė, ir jos neapkentė.

Kas ka norit pirkti eikit pas **John Gorman. 229-235 Grand Str. Brooklyn, N. Y.**

Minėkit „Žvaigždę“ Skaitykit apgarsinimą ant paskutinio puslapio.

Ar visur teip verkia numirusiu.

Teko man kalbėti su lietuviais iš Suvalkų rėdybos, tai nekurie pasakoja, kad pas juos visai nėra žinomās verksmas, sutaikytais žodžiais kaip kad pas mus lietuvaitės verkia Vilniaus rėdyb. Taigi asz czia noriu parodyti „Žvaigždės“ skaitytojams vieszą tokį verk-mą, kurį Vilniaus rėdybos, Trakų pav., ypatin-gai Nemajunų parapijoj lietuvaitės kad užverkia priduo-damos jam graudų balsą, tai kiek namuose buna susirinkusių pas numirėlį, nė vienas, kad ir kiecziausios szirdies, neiszlauko neverkės, net giesmininkai kartais sustoja giedoję ir praszo neverkti, nes jie negalinti giedoti.

Sztai vienas toksai verksmas prie numirusios motinos:

Motuła mano, szirdėla mano,
Kelkis mocinėla nuo baltos lantiafės,
Stokis mocinėla ant sieros žemelės;
Žinai mocinėla, kad tu palikai mani siratėli —
Ant dzidelio vargelio, ant gailių aszarėlių, ant sun-
(kių at'duselių.

Žinai, mocinėla, kad mano vargelis už mani dzidesnis,
Už mani dzidesnis, už medelius augsztesnis,
Ba asz siratėle, palaistau gailiom aszarėlem;
Užtai iszakojis žaliom szakialem,
Užtai iszlapojis žaliais lapeliais.

Žinai mocinėla, kad siratėles, tai ne darbinikėles,
Ba jos neturi užtartytojelės, mielos mocinėles;
Oi-ai-ai-ai, Dzievuliau mano, kad prasivertu siera že-
(mele,

Siera žemele — pro piška akmenėlį;
Tai asz ineitau prie szalafės savo mielos mocinėles,
Tai asz nevargtau dzidelio vargelio,
Tai asz nesumindziotau juodo purvynėlio,
Tai asz neletau gailiu aszarėlių,
Tai negirdėtau rustų žodelių —
Rustų žodelių ant mani siratėles.

Motuła mano, szirdiała mano,
Kaip asz sulauksiu szventos nedzėleles,
Tai asz nuveisiu szventon bažnyczėlen,
Asz pamacisiu kitas mergužėfas,
Kurios tūri mielu mocinėli;
V: arba g. Nepūcia sziaurus vėjalis, tai jų nelyja skaudus
(lietulis;
O asz siratėle neturiu mocinėles, užtartytojelės.
Augsztas kalnelis — neužvėjele;
Sausas medelis nepastovėjele.

Mocinėla mano, augintojeła mano, mokytojeła
Kas mani pamigdzis anksci rytelį (mano,
Kas mani nesius prieš sunkaus darbelio;
O kaip asz turėjau mielų mocinėli,
Tai mani suramino mielais žodeliais.

Kadu asz parėjau isz lygų laukelių —
Isz ligų laukelių — nuo sunkių darbelių.

Mocinėla mano, szirdiała mano,
Oi kaipgi sunku tam akmenėliui —
Piška akmenėliui, kuris padėtas po budzinkėliu;
Oi dar-gi sunkiau man siratėlai —
Man siratėlai be mielos mocinėles.
Iszaugk mocinėla augsztam kalnelij —
Augsztam kalnelij balta liepele;
Iszszakok mocinėla tankiom szakialem;
Iszlapok, mocinėla, placiais lapeliais;
Pražydėk, mocinėla, aukselio žiedeliais.
Oi kaip asz eisiu vieszu kelaliu —
Vieszu kelaliu — szventon bažnyczėlen;
Kaip mani užpuls sziaurus vėjalis —
Sziaurus vėjalis, skaudus lietulis,
Tai asz nuveisiu augsztam kalnelin,
Tai asz pastosiu po baltu liepelį,
Tai asz kukuosiu vieton gegužėtes.
O kaip iszgirsi mocinėla raibų gegužę;
Nemislik, mocinėla, kad tavo dukrele —
Kad tavo dukrele žodelius rokuoja;
O kaip iszgirsi, miela mocinėla —
Augsztam kalnelij lietulį lyjant,
Nemislyk, mocinėla, kad tai lietulis lyja —
O ciktai tavo dukrele siratėle
Gailias aszarėtas leja.

Motuła mano, szirdiała mano,
Oi kaip rudzija szalta gelazėle —
Szalta gelazėle juodam purvynėlij,
Tai teip rudzija mano jaunistėle dzideliom vargėlij —
Dzideliom vargėlij — be mielos mocinėles.

Oi smertėla, smertėla, smertėla neteisingai,
Kaip asz sucikau tavi, smertėla, vieszu kelaliu einanc,
Kodel nepaklausiai pas msni siratėli —
Pas mani siratėli vieszaus kelalio,
Butau parodzius į augsztu kalnelį —
In augsztu kalnelį, į žaliu giriaši;
butai nukirtus baltu liepiaji —
Baltu liepiaši, ne mano mocinėli,
Kuri neturi jaunų dukrelių —
Jaunų dukrelių — siratukėlių.

Paverkė Ona Gin....tė ir
Urszulė Aug....nė.
Paraszė J. Tam.

Verkimas tokiu budu yra tai liekana nuo pagonyntės laikų. Tokiuose verkimuose tadą apipasakodavo visą numirėlio gyvenimą. Dabar tokio verkimo yra tiktai mada. Mergina arba moteriszke moka ant Pometies ir paskui recituoja tankiai suvis nesuprasdama ką szneka. Daro tą daugiausi, idant ją pagirtu, kad gražiai moka verkti.

Paprotys tas da yra užsilikęs teip Vilniaus, kaip ir Suvalkų rėdybos dzukuose. Szitoki verkimai kuomet visadą yra be jokio senso.

R e d.

Pasakos.

Piemuo ant ažero kraszto vejas virveļ; velnias priējes, klausias: „ka tu czion, vaice, dirbi? Szis atsakas: „veju raulka, rauxsiu ažera, kad ne viens velnias nebeislystų“. Tas velnias sakas: „kiek tik tau reik pinigų, asz tau duosiu, tik neraukk ažero“. Tas vaiks sakas: „pripilk man skrybelaite aukšiniu, sidabriniu“. Velnias „na, turėk“. To vaiko buvus kiaura skrybelaite; sakas: „eiva ant musų klojimo stogo“. Užlėpę ant skylės padėję; na tas velnias pilt, n'ēr dar toje skrybelaiteje ir n'ēra. Sakas velnias: „reik pasižiūrēt, kur czion byra“; tas vaiks neleidziās, tik „pilk ir pilk“ sakas. Velnias pripylęs pilnā klojimā, ir tai dar skrybelaiteš neprīpylęs, nes jau pritrūķes ir pinigų.

Saulēi nusileidus nerek szvilpti, nes velniā atszvilpi, o gali ir daugybę jū suszilpti. Girdēdami szvilpimā, velniai ateina pas žmogų ir klausia: „ko reikalauji“?

Vienas žmogus skaldęs akmenis ant kapinių pas Lankeliszkių bažnyčią. Jau saulē leidusis, bažnyčioj buvęs vincziavojimas. Tas žmogus žiuri, — ateina — ateina didelis vokitys skersai laukus isztolo, o kitas vokitys tik atžengia nuo bažnyčios. Pirmasis velnias, pamatęs aną ateinant nuo bažnyčios, susikuprinęs atsitupė grabėje; bet ans jį rado ir kaip pradēs jį muszti, vis su kumszčiomis — net gailu buvo žiūrēt! Tas bēgt, szis vyt, ir vis su kumszčiom j žandus tranko! Isz pradžios mažai duklėje, bet kuo tolyn, tuo labyn! Ant galo matei jau tik duklių stulpā, bet paczių velniukų jau neregėjai. Gal buti, kad jiedu eję pagadyt svodbā, bet ir susirovė.

Isz nagų, kuriuos žmonės nusipjaustę ant žemės mēto, velniai suva, susiran kioje, naginė kepturė.

Jei žmogui į keliā viesula pareina, tai prie jo gali velniukas pristoti; teipo ant vandenį isz upės, klano ir t.t. val velnias į žmogų įlysti, jei žmogus geri.

1876 m., sako, viešųjų Prusas nuėjes ažerā žuvauti; ne-

užilgio jis pajutęs, kad į meszkerę įsikabinus žuvis. Pradēs jau jis dabar isz vandens traukti, ale teip sunkiai eina!... Vos-ne-vos isztraukęs, žiūrįs, ant meszkerės baisiai didē lydeka. Insikisęs tą lydekā į žakā, tas prusas nutimpinęs ją namon. „Na, muterke, sakas savo pacziai, virk ir kepk mano pelnā!“ — „Ale kaip ją virsi su vėdarais — reik iszdarioēt“. Teip ta žmona, paėmus peilį, jau isztrauks lydekā isz maiszo, ale — žiuri, o czion isz galvos žuvis pradeda ragai augti, sparnai, o paskui ir uodėga. Ir pavirto lydeka į tokią baidyklā, net baisu žiūrēt! Tik plump! į žemę, pliaukszt—pliaukszt! ir palindus po kakaliu... O nuo to laiko butelije tame nē gyvent negalėję — baisiai vai dinosi! Paskui, sako, viesula ir tą triobā nuvertusi.

(Isz Liet. Pasakų).

Juokai.

P a s d a k t a r ā .

— Mano pati kencia nemigā.
— Isz ko tamista apie tai žinia?
— Kas karts, kaip sugrįžtu namon antrā, ar trecziā valandā nakczia, jį vis sako, kad iktol nē akių negalėjo sumergti. Gal daktaras paraszys receptā nuo tos ligos?

Tula ponia paraszē pas savo iszva žiavusį vyrā pilnā apgailystavimo laiszkā tokios įtalpos:

„Nobodauju be tavęs ir labai atjau cziu tavo iszvažiavimą, mielas Adolfa! Ar vaikszcziou, ar valgau, ar miegu, ar sapnuoju, vis man tavęs truksta. Kad dirsteliu ryte į tavo žiponā, kabantį ant sienos, vis atsidunstu. O, kad mano Adolfas kabotų vietoj szito žipono!“

Mokintojas: — Kur yra žeminis poliūs?

Mokintinis: — Nežinau.

Mokintojas: — Kaip tai? tu nežinai?

Mokintinis: — Franklinas, Nansas ir kiti, teip mokinti vyrai, jo jiesz kojo ir nesurado, o ką asz galiu žinoti apie jį?

Tulas ponas, važiuodamas trukiu, didei iszsziojo žiovaudamas.

— Nepraryk manęs, tamista! — tarė pasitycziodamas isz jo jaunas mandruolis.

— Nesibijok, tamista, asz kiau-lienos nevalgau! — atsakė ponas.

Atsakymai.

Kokis tai Petras Zostautas prisiuntė 1 dol. ir praszo, kad siųsti laikrasztį, bet neparaszē kokiam mieste gyvena; lai prisiunczia savo pilnā adresā.

Distiliarne.

Iš priezasties Kalėdų ir Naujų Metų švenčių, parduodu visokius naminius ir importuotus gėrymus už numazintā prekę.

LEONAS KATZ.

231 Kent Ave. Brooklyn, N. Y.

Perfect Mfg. Co. reikalauja efreiterių, beisterių, finiszerių ir preserių del gero darbo prie surdotų. Užtikrina, juog bus darbo ant visada.

Atsizaukit ant szio adriso:

244 Broadway Brooklyn,

W. Natelson, manager.

Pajieszkojimai.

Pajieszkau savo senovės draugo, Kazimiero Grigaiczio, kuris kitados gyveno Shenandoah, Pa. Jeigu kas žino, kur jis gyvena, teiksis duoti žiniā ant szio adriso:

Petras Lapaczinskas

Essen, Ruhr 28 Freistein st.

Germany

14-tas

METINIS

BALIUS!

Draugystē szvento Juozupo rengia didelį balių, kuris atsibus 31 Gruodzio, priesz Naujus Metus, ant Caecilia Hall, 101-103 Grand st., Brooklyn, N. Y.

Balius prasidēs 7:30 vakarē.

Tikietas 25c.

Nuoszirdziai užpraszo pributi visus be skyriaus lietuvius ir lietuvaites, kaip vietinius, teip ir isz apielinkės.

KOMITETAS.

Didelis Balius!

Draugystē szv. Jurgio Karevių isz Pittstono, Pa. rengia didelį balių, kuris atsibus 31 Gruodzio, vakare priesz Naujus Metus ant Aarmory salės N. Main str. Pittston, Pa.

Balius prasidēs 7 valandā vakare ir trauksis per naktį.

Tikietas vyrams 25c.

Moterims ir merginoms dykai.

Nuoszirdziai užpraszo pributi visus lietuvius ir lietuvaites, kaip vietinius, teip ir isz apielinkės ant to didžiojo Balius, kuris szimet prasidēs, o kitā metā pasibaigs.

KOMITETAS.

THE LITHUANIAN WEEKLY
„ZVAIGZDE“ -- The STAR.

The only Lithuanian publication in New York, New Jersey & New England States, valuable advertising medium, executes translations and job printing in English, Lithuanian and all Slavish languages.

PUBLISHED EVERY THURSDAY

— AT —

223 Roebling str., Brooklyn, N. Y.

A. BALTIEJUS, Manager

All Communications must be addressed.

„ZVAIGZDE“

P. O. Box 17, Station W. Brooklyn, N. Y.

RATES OF ADVERTISING ON APPLICATION.

Sanvaitinis laikraštis

„ZVAIGZDE“

Išleista kas CZETVERGAS.

Kasztuoja ant metu \$2.00, In uzmare \$2.50,

Anicetas Baltiejus, Dažniurėtojas

Korespondencijas ir laiskus su pinigais adresuokit:

„ZVAIGZDE“.

Station W. P. O. Box 17, Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE 408 WILLIAMSBURGH

Korespondencijos.

Pittston, Pa. — 5 d. Gruod ant 2½ val. išz ryto persiskyrė su sziuom svietu A. A. Rozalija Puciliauckienė, po tėvu Stebingiūtė, 30 metų amžiaus; Amerike pergyveno apie 9 metus. A. a. Rozalija Puciliauckiedė paejo iš Lietuvos, kaimo Petruszkų, parapijos Veišėjų, Suvalkų rėdybos. 19 metų turėdama isztekejo už Simano Mazurkeviciaus su kuriuom ir atkeliavo į szitą szalį, bet atsitikus 1896 m. baisiai eksploizijai ant Twin-Shaft vadinamo brė krio tapo ir jis užgriutas ir gyvu palaidotas, palikdamas paciją dabar mi rusią ir dukterį Teofilę; tada nabasznikė panaszlavus kokiį laiką, isztekejo už Kazimiero Puciliauckio, su kuriuom pergyveno 3 metus ir 10 mėnesių; pasirgus tik 4 dienas išz priezasties palago, susi laukus dukrele kuri ir neilgai gyveno, tuojaus po szv. kriksztui numirė ir tapo am grabe su motina palaidota.

A. a. Rozalija buvo labai dievoaiminga ir doraus gyvenimo moteriszke. Laidotuvės atsibuvo 7 dienų szio mėnesio, labai iszkilmingos, su trejams szv. Misziomis ir pamokslu; priektam, kaipo nabasznikė prigulejo prie moterų draugystės szv. Cecilijos, tai ir tapo per savo drauges in corpore visas palaidėta ant amžino atsilisio.

A. a. Rozalija Puciliauckienė paliko dideliam nuluidime vyrą savo Kazimierą ir dukterį Teofilę po pirmam tėvui Mazurkevycziute, 10 metų.

Vietinis.

Newark, N. J. — Ir ant mūsų kiemelio saulutė užtekejo. Pereitą nedėlią mūsų naujas klebonas kun. V. Matulaitis atlaikė mums pirmas szv. Miszias ir pasakė pamokslą. Kokia buvo mums isz tos priezasties linksmybė sunku ir apsakyti. Savo bažnyczios da mes ne turime tad Dievmaldystė tapo atlaikyta Italijonų bažnyczioje ir laikysimės jos pakol nepasistatysime savos. Darbsztų mūsų keli vyrai pajiegė jau tiek padaryti, kad turėjome pas savę Dievmaldystę, už ką jiems lai buna garbė, tad dabar jie paremti savo brolių lietuvių trumpam laike pradėtą darba užbaigs.

Atkreipė ant mūsų atydą net sveitimaucziai ir didžiausios Newarko laikrasztis Sunday Call patalpino apie mus ilgoką straipsnį apraszdamas mūsų naują parapiją ir jos klebona.

Idant padidinti labai da mažą mūsų parapijos kapitolą per Kaledas turėsimė perstatymą Vieszpaties Jėzaus gyvenimo, kaip tai gimimo, gyvenimo ant svieto ir kanczias. Tikimės, juog ap linkiniai lietuviai nepamirsz mus atlankyti isz ko bus dviguba nauda; jie nau dingai ir linksmai praleis laiką o mūsų suszelps izdą.

Tikietas kasztuos — — 25 c.

Rezervuotos vietos — — 35 c.

Jei kas ims tikietą ant dviejų naktų tada gaus pigiau.

Parapijonaas.

Wanamie, Pa.

Niekad nemislijau, kad ir man teks szitą dėl pagarsinimo lietuviams parasztyti. Neesu daug mokintas ir ir delto nenorėjau imtis už plunksnos. Dabar gi bet, matydamas, kad czia Amerikoj laikraszcziuose randa vietą straipsniai, iszeinanti isz po plunksnos žmonių dar mažesnio mokslo už manę (arba, teisingiaus sakant, visai nemokintų), drįstu iszsikiszi su savo nuomone ir asz. Nemislykite, kad asz iszsikiszi su koku nauju svarbum užmanymu. O ne — tuos dalykus palieku mokslo vyrams (arba nors tiems, kurie turi pretenzijas prie mokslo — o tokių czia yra daug!). Asz — gi norėcziau tik pasakyti keletą žodžių apie „įėjusias paskutiniam laike

tarp lietuvių į mądą aukas“, kurios, kaip man rodos, isz dalies gali buti net blėdingomis. Suskaudęs kam pilvą, žiurėk, jau laikraszcziai ir renka aukas, pagarsinę, žinoma, kad toks ir toks mūsų geras tautietis (kurio nuopelnu gal but tas, kad gimęs yra isz lietuviszkų tėvų) yra baisioj nelaimėj. Žmonės, nežinodami net apie ką ten eina, renka aukas nuo vargdienių savo brolių.

Rinko aukas ant visokių visuomeniszkių reikalų, rinko Kudirkai ir Burbai ant paminklo, rinko Vizteliui ant tabako, renka kokiam ten Gavenui ant maisto, o pagaliau iszsimsislijo rinkti aukas net pesztukams, kurie dar neseniai sukėlė pesztynes Philadelphijos lietuviszkoj bažnyczioj. Ar gi tai nebegėdiszkas (nesakau jau juokingas) dalykas? Pertankios aukos ant visokių niekniekių atszaldys lietuvius ir nuo gerų, visuomenei naudingų, reikalų aukaavimo, o isz kitos pusės, aukaudami pinigų tokiem philadelphiecziams, paragintume juos ir prie tolymesnių pesztynių ir tokiu budu savo aukomis netikait nepatarnautumėm lietuviszkai visuomenei, bet dar blogo jai atnesztume. Neraszcziau to, bet kad ir mūsų kaimelį atsirado toki „patrijokai“, kurie renka aukas ant Philadelphijos „skerdynės“ (kaip sako „Vien. L.“), negaliu iszkešti nepersergėjęs mūsų žmonių, kad apsisaugotų nuo tų aukų. Turėdami ką aukauti, galime sunaudoti tas aukas dėl mūsų draugijos labo, ne dėl isztvirkinimo ir teip jau iszkrypusių „tautieczių“.

Wanamietis.

P. Lapinui.

Sztai isztrauka isz laiszko, kurį vieną ypata raszė isz Londono į „Tėvynės“ redakciją:

„Tėvynės Sargo“ atsakantis redaktorius Lapinas yra toks, kad jeigu jo papraszysi prisiusti „Tėvynės Sargą“ ir „Zinyczią“, tai žinok, kad jis prisiųs draug ir „Ukininką“ su „Naujienu“ ir „Varpą“, arba ir be „Tėvynės Sargo“, ir „Zinyczios“ — jeigu dar prie to iszrasztyti koki knygėlę, tai dvigubą prekę parokuos. Szraszant gi „Varpą“ ir „Ukininką“, paczias knygeles prisiunczia už pigę — matyt tada jis rokuoja toki vieną isz „savųjų“. Verta buti redaktorius persergėti, lai kito apsidairo etc.“

Ar gi tad mano ž. deje? No 36 neturėję

ĮŽDU SALA.

Angliškai parašė ROBERTAS L. STEVENSON.

(Tąsa.)

II

Juodas Šuva pasirodo ir prapuola.

Neužilgo atėjo pirmutinis iš tų paslaptingų atsitikimų, kurie palyuosavo ant galo mus nuo kapitono, nors, kaip pasakui paregėsimė, ne nuo jo reikalų. Buvo tuomet labai šalta žiema, su ilgais, aštriais šalčiais ir smarkiomis pugomis. Iš pradžių buvo aišku, kad mano tėvas vargiai sulauks pavasario. Jis ėjo blygn kas dieną, teip kad viešnamis pasiliko ant mano ir mano motinos rankų. Turėjome daug darbo ir nebetekome jau laiko tėmyti ant mūsų nemeilusas svečio.

Atsitiko tai vieną Sausio dieną, labai anksti. Rytas buvo labai šaltas, užtaka visa žila nuo spiego, vilnys mušėsi švelniai į uolas, o saulė stovėjo dar žemai ir tik lietėsi viršūnių kalnų ir švietė toli marių link. Kapitonas atsikėlė anksčiau kaip visados ir nuėjo į pamarį su peiliu, kabančiu po plačiais skvermais seno melynų žypono, su misinginiu teleskopu po pažastų ir su skrybėle užversta ant pakausio.

Aš atsimenu, kaip iš jo burnos veržėsi garas, lyg dumai, ir traukėsi per visą kelią, kurio jis ėjo. Paskutinį balsą nuo jo aš išgirdau tada, kad sukdamas aplink didelę uolą sušniokštė teip garsiai iš piktumo, lyg būtų tuokart mislijęs apie d-rą Liveseį.

Motina buvo ant viršaus pas tėvą, o aš rengiau pusryčius kapitonui, laukdamas jo sugrįžimo. Tuo tarpu svetainės durys atsidarė ir įėjo žmogus, kurio niekados pirm nebuvau matęs. Jis buvo išblyškęs, storas vyras, be dviejų pirštų ant kairės rankos, ir nors turėjo kintalą, vienok neišrodė ant peštuko. Aš visados dairydavausi ant marininkų; su viena arba abiejom kojom, ir atsimenu, kad tas svečias pripildė manę neramumu. Jis nebuvu apsirėngęs marininkiška, bet visgi galima buvo užuosti nuo jo marių kvapą.

Paklausiau, ko jis reikalauja, atsakė, kad rumo. Bet kadčiau atnešti reikalauto gėralo, jis atsisėdo ant stalo ir mostelėjo ranka. Sustojau, laikydamas skeptaitę rankoje.

— Eik čia, suneli! — tarė jis. — E'k čia arčiau.

Prisiartinau ant vieno žingsnio.

— Ar šitas stalas yra mano draugui Bill'ui? — paklausė jis, žiūrėdamas į šalį.

Pasakiau jam, kad nepažįstu jo draugo Bill'o, kad tas stalas yra žmogaus, kurs gyvena pas mus ir kurį mes vadiname kapitonu.

— Gerai — tarė jis — mano draugas Bill'as gali vadintis ir nesivadinti kapitonu. Jis turi randą ant vieno skruosto ir pašėlusiai melius apsiėjimus, ypač kad išsigeria, — toks yra mano draugas Bill'as. Padėkime sau, kad jusų kapitonas turi randą ant vieno skruosto, ir padėkime, jeigu tau patinka, kad tai yra dešinys skruostas. A, gerai. Teip aš pasakiau tau. Na, o dabar pasakyk man, ar mano draugas Bill'as gyvena šituose čia namuose?

Pasakiau, kad jis išėjo pasivaikščioti.

— Kuria pusę, suneli? In kuria pusę jis nuėjo?

— Iš pradžių su pirštu uolą ir pasakiau, koku keliu ir kapitonas gali sugrįžti, o paskiau atsakiau ant mano klausimų, jis tarė:

— Mano draugui Bill'ui teip geras dalykas,

Išreiškimas jo veido, kad jis sakė tuos žodžius, buvo visai nemeilus, ir aš pradėjau mislyti, kad tas keistas svečias klydo, leidžiant net, kad mislijo tą patį, ką sakė. Bet tas viskas ne mano dalykas — pamislėjau sau; prie to suuku buvo žinoti, ką reikėjo daryti. Svečias pasiliko kambaryje dairydamas po visus kampus, lyg katė laukdama pelės. Aš išėjau laukan ant kelio, bet jis tuojau pašaukė manę atgal ir kad nepasiskubinau teip, kaip jam norėjosi, jo išpurtes veidas baisesiai persimainė; jis suriko ant manęs, kad grįžčiau tuojaus, keiksdmas prie to teip bjauriai, kad net pašokau iš išgąščio. Kad atėjau atgal, jis vėl pradėjo su manim kalbėti teip, kaip prieš tai, lyg melindamasis, lyg juokdamasis, paplojo man per petį, pasakė, kad esu geras vaikas ir kad jam patinku.

— Aš turiu ir-gi sunų, — sakė jisai — panašų į tavę, kaip du nago juodimu. Jis yra visa paguoda mano širdies. Bet didelis dailtas vaikams yra peklusnumas, suneli — paklusnumas. Jeigu tu butum važinėjęs, su Bill'u, nebutum stovėjęs tenai, laukdamas, kad tau dusyk sakytų — nebutum. To Billas nebutų apkentęs, nebutų apkentęs nė vienas iš tų, ką su juo važinėjo. Bet aure, žiūrėk, eina mano draugas Bill'as, su žiuronu po pažastų. Dieve suminkštink jo seną širdį, minkštink Dieve. Tu ir aš eime atgal į aną kambarį, vaikeli, ir pasislėpkime už durų. Bill'as nesitikės — Dieve suminkštink jo širdį, sakau dar sykį.

Teip kalbėdamas nepažįstamas pasitraukė drauge su manim į svetainę ir pastatė manę užpakalyje savęs kertėje, teip kad abudu buvova pasislėpę už atdarų durų. Lengva suprasti, kad buvau neramus ir išsigandęs, o mano baimę padidino dar tas dalykas, kad nepažįstamas buvo ir-gi išsigandęs. Jis paėmė už koto savo peilio ir ištraukė jį iš makščių, o per visą laiką, kaip laukėva, rijo seilę, lyg būtų turėjęs gerklėje sausainį.

Ant galo įėjo kapitonas, užtraukė duris, ir nežiurėdamas nė į dešinę, nė į kairę, nuėjo tiesiai per kambarį ant savo vietos, kur laukė jo pusryčiai.

— Billai! — tarė nepažįstamas, kurį, kaip man rodėsi, jis bandė padaryti drąsiu ir tvirtu.

Kapitonas apsisuko ant kulnies ir atsistojo priešai mus; visas jo veidas staiga persimainė, net nosis pamėlynavo. Jis išrodė ant žmogaus, ką mato dvasią arbą vėliną, arba ką dar piktesnį, jeigu toks dailtas gali būti, — ir, tikėkite man, pradėjau jo galėtis, pamatęs kaip vienoje valandoje pasidarė senu ir sergančiu.

— Eik čia, Billai, tu pažįsti manę, be abejo tu pažįsti seną laivinį draugą, Billai — tarė nepažįstamas.

Kapitonas sunkiai atsiduso.

— Juodas Šuva! — tarė jisai.

— O kas-gi kitas? — atsakė antras, truputį pasidrišęs. — Juodas Šuva, kaip visados, atėjo pamatyt savo seną laivinį draugą Billą, „Admirolą Bendow" į viešnamį. — Ai, Billai, Billai, mudu matėva daug dailtų, mudu dvieje, nuo laiko, kad aš netekau šitų dviejų nagų — ir jis pakėlė sužeistą ranką.

— Na, žiūrėk! — tarė kapitonas. — Tu vienok suuodei manę. Radai mane; na, vistiek! Dabar pasakyk: kas tai yra?

— Tai tu esi, Billai! — atrėmė Juodas Šuva. — Teisybė kalbi, Billai. Atnešk stiklą rumo, brangus vaikeli — tarė jis man. — Tuo tarpu mudu atsisėvė ir šnekėsvė stačiai, kaip seni laiviniai draugai.

Kad aš sugryžau su rumu, jie jau sėdėjo, vienas iš vienos, kitas iš kitos pusės stalo, ant kurio kapitonas valgydavo pusryčius — Juodas Šuva arčiau prie durų, atsisukęs truputį į šoną, kad turėt vieną akį ant savo seno draugo, o antrą ant durų, kad, kaip mislijau, lengviau galėtų išsprukti reikalui atsitikus.

Jis liepė išeiti ir palikti duris plačiai atidarytas.

— Tiktai nežiurėk per plyšius, suneli! — tarė jis.

Palikau juos vienus ir pasitraukiau į karčiamą.

Per ilgą laiką, nors stačiau ausis, negalėjau išgirsti nieko, apart duslaus šnekėjimo. Bet galop balsai pradėjo darytis garsesni, teip kad galėjau pagauti vieną — kitą žodį, daugiausiai kapitono keiksmus.

— Ne, ne, ne, ne; daugiau nėra ką šnekėti! — suriko jis syki.

Ir vėl:

— Jeigu prisieis kyboti, tai kybokime visi, sakau!

Paskui staiga davėsi girdėtis baisūs keiksmai ir bildėsis — kresė ir stalas apvirto, paskui suskambėjo plienas, paskui davėsi girdėti riksmas iš sopulio, — ir neužligo pamačiau Juodą Šunį, kaip iš paskutiniųjų bėgo laukan, o kapitonas višosi jį, — abudu su ištrauktais peiliais. Iš Juodo Šunies kairiojo peties bėgo kraujas. Ties durimis kapitonas norėjo užduoti bėgančiam paskutinį baisų smugį, kurs būtų be abejojimo pervėręs, jeigu būtų neužkenkusi didelė lenta su ženklumi admirolo Benbow'o. Dar ir po šiai dienai galima matyti skylę apatinėje lentos dalyje.

Buvo tai paskutinis smugis kovoje.

Insigavęs syki ant kelio, Juodas Šuva, nežiurint ant žaisdos, parodė stebėtinai greitas kojas ir prapuolė už kalno į pusę minutes. Kapitonas, iš savo pusės, stovėjo žiurčianas ant lentos kaip žmogus išėjęs iš proto. Paskui patraukė ranka per akis keletą sykių ir ant galo sugryžo į vidų.

— Džimai, rumo — tarė jis, bet prie tų žodžių pasvyro truputį ir atsirėmė su viena ranka į sieną.

— Ar jūs sužeisti? — sušukau.

— Rumo! — atkartojė jis. — Aš turiu iš čia išeiti. Rumo! rumo!

Nubėgau atnešti, bet buvau teip sujudintas tuo viskuo, kas atsitiko, kad sumušiau vieną stiklą, įleidau ne iš to krano ir kad vis dar stengiausi atrasti rumą, išgirdau garsų puolimą svetainėje, o atbėgęs pamačiau kapitoną išsitiesusį ant grindų. Toje pat valandoje mano motina, išgirdus riksmą ir peštyne, nubėgo nuo viršaus man į pagelbą. Mes pakėlėme jo galvą. Jis dusavo garsiai ir sunkiai; bet jo akys buvo užmerktos, o veidas turėjo baisesį spalvą.

— Brangus Dieve! — suriko motina, — kokia negarbė namams! O čia vargšas tėvas serga!

Nežinojome, kaip gelbėti kapitoną; mislijcme, kad jis gavo mirtiną žaizdą kovoje su nepažįstamu marininku. Taigi nudžiugome, kad durys atsidarė ir įėjo d-ras Livesey su vizita pas mano tėvą.

— Oi, daktare — surikome — ką daryt? Kur jis yra sužeistas?

— Sužeistas? Niekus kalbate! — tarė daktaras. — Nedaugiau sužeistas, kaip jus arba aš. Et, gavo priepuolį, kaip jam jau sakiau, — ir viskas. Na, ponija Hawkins, begk ant viršaus pas savo vyrą ir, jei galima, nieko jam nesakyk apie tai. Iš mano pusės, stengsiuosi kiek galėsiu išgelbėti šito vyro ištiesi niekam nevertą gyvastį. Džimai, atnešk čion bliudą!

Kad sugrįžau su bliudu, daktaras jau buvo išardęs kapitono rankovę, iš po kurios pasirodė didelė, gisluota ranka. Ji buvo išstatuota keliose vietose. „Čia laimė“, „Gerą vėją“ ir „Billey Bones'o vaidenduvė“ — tie žodžiai buvo grynai ir aiškiai išrėžti ant rankos. Augščiau, arčiaus prie peties, buvo papieštos kartuvės su žmogumi, kybančiu ant jų.

— Išpranašavo sau! — tarė daktaras, prisiliesdamas paveikslui savo pirštu. — O dabar, pone Billey Bones, jeigu tai yra tavo vardas, paziūrėsiu, kokią spalvą turi tavo

kraujas. Džimai! — tarė jis — ar tu bijaisi kraujo?

— Ne, pone — atsakiau.

— Tai gerai — tarė jis — laikyk bliudą.

Ir prie tų žodžių jis paėmė lancetą ir perpjovė gyslą.

Daug kraujo išbėgo pirm neg kapitonas atidarė akis ir pradėjo dairytis aplinkui. Jis pažino daktarą ir susiraukė, bet pamatęs manę, susiramino. Staiga spalva jo veido persimainė ir jis bandė atsikelti, rėkdamas:

— Kur Juodas Šuva?

— Čia nėra jokio Juodo Šunies — tarė daktaras. — Gėrei rumą ir turėjai priepuolį, ką jau seniau tau sakiau, kad turėsi. Nenorėdamas ištraukiau tavę už kojų iš kapo. Na, mister Bones.....

— Tai ne mano vardas — pertraukė jis.

— Kas man darbo, — atrėmė daktaras — tai yra vardas pirato, kurį pažįstu, o vadinu tavę teip del trumpumo. Dabar tau pasakysiu tik tiek: vienas stiklas rumo neužmuš tavęs, bet jeigu tu paimsi viena, imsi antrą ir trečią, ir dedu laizybas, kad jeigu neperstosi gėręs, tai numirsi — supranti? — mirsi ir nueisi į pragarą, kaip ans žmogus Biblijoje. Na, dabar atsistok. Aš padėsiu tau nueiti į lovą.

Su dideliu vargu, laikydamis tarp savęs, nuvedėme jį ant viršaus į lovą, kur jo galva nupuolė ant pagalvio, kaip alpančio žmogaus.

— Atsimink, sakau tau dar syki — tarė daktaras, — pats vardas rumo yra ženklus tavo mirties.

Tą pasakęs, jis išėjo pas mano tėvą, imdamas manę už rankos.

— Tas yra niekis, — sakė jis kaip durys užsidarė. — Tiek kraujo išleidau iš jo, kad jis bus romus per ilgą laiką; jis dabar gulės per nedelį ant vietos, — tai bus geriausias atsilis jam ir jums. Bet kitas priepuolis pabaigs jį.

III.

Juodas ženklas.

Apie vidurienį ašėjau į kapitono kambarį su vėdinamais gėrymiais ir vaistais. Jis gulėjo beveik teippat, kaip buvome jį palikę, truputį tik augščiau. Jis rodėsi ir nusilpusiu ir susijudinusiu.

— Džimai! — tarė jis — tu esi tik vienas čia, ką esi vertas šiek tiek. Žinai, kad visados buvau tau geras. Davinėjau tau po keturis sidabrinus penus kas mėnesį. O dabar žiurėk, prieteliau — aš esu pažemintas ir apleistas visų. Džimai, atnešk man vieną lašelį rumo, — ar atneši, brolau?

— Daktaras..... — pradėjau aš.

Bet jis pasileido keikti daktarą, silpnu balsu, bet iš širdies.

— Visi daktarai mulkia — šaukė jisai — ir tas daktaras, kaip jį?..... Ką jis gali žinoti apie marių žmones? Aš buvau vietose teip karštose, kaip verdanti dervė, ir tokiuose dauktuose, kur kiti mirė geltonu drugiu, kaip musės, ir tokiuose kraštuose, kur žemė dreba, kaip marės, — ką daktaras gali žinoti apie žemes, kaip šitos? — ir gyvas buvau rumu, sakau tau. Rumas buvo man mėsa ir gėrimu, ir vyrų ir pačių; ir jeigu negausiu dabar rumo, busiu kaip niekam netikęs, suskaldytas laivas, išmestas ant krašto, — mano kraujas puls ant tavęs, Džimai, ir ant ano daktaro, apgaviko.....

Ir jis vėl per valandą keikė.

— Žiurėk, Džimai, kaip mano pirštai dreba jis toliau maldaujančiu balsu. — Negaliu jų išlaikyti, išties negaliu. Šiandie negavau nė vieno lašelį rumo, taras yra kvailas, aš sakau tau. Jeigu ne, matysiu baidykles. Aš jau mačiau Regėjau senį Flentą aname kampe.

žiai, kaip rašta, ir jeigu vel baiki klės apipuls manę — aš esu žmogus, ką gyvenę šiurkšni — pasidarysiu kaip Kainas. Tavo daktaras pats pasakė, kad vienas stiklas man nekenks. Duosiu tau vieną auksinę ginėję už lašelį, Džimai.

Jis jaudinosi daugiau ir daugiau ir labai gązdino manę, nes mano tėvas buvo labai silpnas tą dieną ir reikalavo ramulio. Daktaro žodžiai, atkartoti dabar, paskatino manę išpildyti norą kapitono, bet prie to visko užpykau ant jo už siljinių pinigų.

— Nenoriu jūsų pinigų, — tariau — bet tik to, ką esate kalti mano tėvui! Dabar atnešiu tiktai vieną stiklą ir daugiau nė lašo.

Kad sugrįžau atgal, jis pagriebė stiklą ir godžiai išgėrė.

— Teip, teip, — tarė — dabar man geriau, teip geriau. Na; o tu, prieteliau, pasakyk dabar man, ką daktaras sako, ar aš ilgai turėsiu gulėti šitame užnarvyje?

— Mažiausiai nedėlią — pasakiau.

— Po perkunų! — suriko jis. — Nedėlią! Aš negalėsiu teip ilgai čia pasilikti. Jie atneš man dar juodą ženklą per tą laiką. Tie makamaušai ketina apsukti manę, — makamaušai, ką negali užlaikyti tą, ką gavo, ir nori atimti tą, ką kitas turi. Ar tai marininkams pritrinka, norėčiau žinoti? Bet aš dabar rupinuosi apie išganymą savo dušios. Aš niekadęs neaikvoju savo pinigų nė nemėčiau. Aš išdrošiu dar jems špōsą. Aš jų nesibijau. O, aš iškirsiu jems špōsą, nurersiu juos.....

Teip kalbedamas jis pasikėlė nuo patalo su dideliu vargu, laikydamasis už mano peties, spausdamas manę teip smarkiai, kad vos tik nesurikau, ir judindamas kojas teip, kad lyg jos būtų kokia tartum negyva sunkenybė. Jo žodžiai, ištartai su užsidegimu ir tiek daug reiškiantys, buvo didžiame priešingume su silpnumu balso, kuriuo buvo ištartai. Atsėdęs ant krašto lovos jis nutylo.

— Tas daktaras man padarė teip — sumurmejo. — Man ausyse spieigia. Paguldyk manę atgal.

Pirm neg galėjau kiek pagelbėti, jis nupuolė ant lovos ir gulėjo per valandą nieko nesakydamas.

— Džimai, — tarė ant galo — ar matei tą marininką siadieną?

— Juodą Šunį — paklausiau.

— Aha, Juodą Šunį, — tarė jis. — Jis yra negeras žmogus, bet yra kitas, dar negeresnis, kurs jį atsiuntė. — Klausyk: jeigu aš negalėčiau išeiti iš čia jokiū būdu, o jie atneštų man juodą ženklą, atsimink, ten yra mano sena marine skrynja; užsisėsi ant arklio, — moki joti, sakyk, ar moki? Na, gerai, užsisėsi ant arklio ir nujosi — gerai, aš padarysiu teip — nujosi pas tą prakeiktą daktarą apgaviką ir pasakysi, kad sukeltų visą policiją, visus viršininkus ir teip toliau: jis sugavo juos svėtainėje „Admirola Benbow“ — visą senio Flinto užgulgūnę vyrus ir vaikus, visus, ką dar gyvenę pasiliko. Aš buvau pagelbininku senio Flinto, ir esu vienatinis žmogus, ką žino aną vietą. Jis atidavė tą daiktą man ties Savanna, kur gulėjo ant mirtino patalo, kaip aš dabar, na, matai..... Bet tu niekam nesakyk, kol jie neatneš juodo ženklo, arba kol nepamatysi juodo Šunies vėl arba marininką su viena koja, — visko.

— Ar tai yra juodas ženklas, kapitone? — pa-

— Našaukimas, brolau. Aš parodysiu tau, Bet žiūrėk visomis akimis, Džimai, o aš žįžiai, ant mano garbės.

(... bus.)

Dykai 14 pulkiu dovana! Tokio pigumo dar niekadės negirdėta! Ateikit pažūrėt, pažiūrėjus nieko nekasčiuoja.

Dabar mes paleidžiame turgan geriausį laikrodėlį: TIKRA AMERIKIŠKĀ: 14k. su dvigubais paauksuotais lūkstais, ausukė užnuokamas ir nstatomas, vyriškas ar moteriškas, su TIKRA AMERIKIŠKA MAŠINERIJA, plūn akmeru, R.R. gvarantuotas, nikeliuotais viduriais, išnuodame rašytą GVARANCIJA ANT 70 metų; pagal išvaizda ir geruma toki laikrodėli visados gali lyginti prie \$40 vertės auksu LAIKRODELIO. Visiems pulkiu laikrodėliu mylėtojams mes duosime begyje 60 dienų pulkius prezentus: 1 VE 2 X MRU PUTU PYPKĀ su didele galvuke ir gintarinu cibuku, vertės \$1.50; 1 GRYNŲ MARIU PUTU CIGARNYČIA, vertės 75c.; 1 nikeline BRUŽUKAMS PEŽURTE, 25c.; 1 dailu auksuota DICKENS LENCINGELI su Cameo kabute \$1.50; 1 pulke auksuota SAURTE. \$1.00; 1 pora pulkiu AUSKARU, dailmantais sodintu \$1.00; 1 pulke SPILKA, išsodinta brangakmeniais 40c.; 1 pora paauksuotu koloniku su parmaterio virszais 40c.; 1 pora rankovems guziku su parmaterine apaeze 20c.; 2 kalnieriams guziku su parmaterio apaezia 50c. ir 1 pulke in krutine sagute su dideliu akmeru 75c. Laikrodėli ir 14 dovann siunčiame C. O. D. už \$4.98 apmokėdami teipgi ir expreso kasztus; siuntini galite išsezgaminuoti ant expreso ir jei nepatiktė, sugrąžinkite mums atgal musu kasztais. Kur nesiranda expreso offisas, \$4.98 turi but prisiusiti drauge tū orderiu. Jeigu kas prisjus plingus drauge orderiu, gaus dar extra dovana pulku lenktini pelli; daktus mes prisunčiame tada per paczia, užregistrave savo kasztais. Jeigu pirksit ant syk 6 laikrodėlius, gausi viena laikrodėli su visoms dovannoms dykai. Parasyk, ar nori vyriška laikrodėli ar moteriška. Jeigu moteriška, tad vietoje vyriško Dickens lencingello mes parsiunsim moteriška 50 coliu ilgio auksuota Lornette lencingeli. Ryszykite sziende pakol iszpardavimas neiszsisbalges. Adresuok: Atlas Jewelry Company, 46 Metropolitan Block, Chicago, Ill.

MOKSLIŠKAS IR LITERATIŠKAS LAIKRAŠTIS

„DIRVA“

Išcina kas trys mėnesiai, pavidale knygos nuo 100—160 puslapių ir daugiau. Kaštuoja \$2.00, (8 markės, 10 frankų) ant metų.

Dirvos siekiu yra per išleidimą mokslisų knygečių pakelti mūsų literatūrą. Autoriai rankvedžių įvairių mokslo šakų Dirvos išleistuveje ras pagėdaujamus išleistojus, kurie jų veikalus gražioje ir pritingančioje formoje paduos į lietuviškos visuomenės rankas.

Visi platesnių pažiūrų tautiečiai pripažino Dirvą už prakilniausią laikraštį, atnešantį garbę mūsų literatūrai.

Kožas prakilnesnis lietuvis privalo papuošti savo namą Dirvos knygelėmis.

Norinti gauti Dirvos numerį ant pažiuros turi prisijusti 50 centų; už dyką siusti savo knygas ant pažiuros Dirvos redakcija negali, nes jų išleidimas brangiai kaštuoja.

Patrijotiškos draugystės arba kuopos, imdamos po kelis arba keliolika egzempliorių, gausna Dirvą daug pigiaus.

Rašant ir siunčiant pinigų ar rankraščių, reikia padėti tokį antrašą:

Rev. A. Kaupas, 114 Theodore st., Scranton, Pa.

Lietuviška krautuve visokių siuvamu maszinu.

Parduodu naujausias ir geriausias visokias siuvas maszinas, o ir taisau jas. Teipgi užtikau visokių reikalingus dalktus prie šių amu maszinu. Teipgi maszinas main u ir parandavoju. Cilinder ir maszin Alieju užlaikau. Gera ir Elektriška del maszinu vasyu pritaiau už pigiausia preke.

ADOLPH WACHSMAN,

59 Graham Ave., arti Moore St., Brooklyn, N. Y.

RED HOUSE CLOTHING CO.

Adolph Lewis,

PARDAVEJAS Naujų ir naudotų drabužių, 190 Myrtle Avenue, Tarp Hudson Ave. ir Fleet Pl., Brooklyn, N.Y. Paranku tenai nueiti, nes galima susisiekėti lietuviškai.

Lietuviai!

Jūs tankiai reikalaujate siųsti kam į kraują daviernastį ir kitus palidijimus; kreipkitės prie manęs, aš tą viską atliksiu kuo geriausiai. Paraszysiu daviernastį ir parupinsiu konsulio palidijimą.

JOHN A. BELIAKOFF,

NOTARY PUBLIC

227 East 19th Street, New York, N. Y.

ZVAIGZDĖS AGENTAI:

T. Rauliczkis
22 Broad str., Hazleton, Pa.

Stanislovas Poteliunas,
Plymouth, Pa.

Povylas Gaižauckas,
24 7th Str., Mahanoy City, Pa.

Juoza^s Kasiulaitis,
74 Carrol str., Pittston, Pa.

Antanas Szleika,
Spring Valley, Ill. ir apielinkej.

M. Szvermickas,
146 Roebing Str., Brooklyn, N. Y.

M. Czeponis,
72 Jubilee Str., New Britain, Conn.

Mikolas Miszkunas,
8 Belmont ave., Newark, N. J.

J. Macziulaitis,
165 Ferry Str., Newark, N. J.

J. Rabikauckas,
328 Plymouth Str., Brooklyn, N. Y.

Jonas Nutauc,
4424 S. Wood Str., Chicago, Ill.

Jonas Karabinas,
52 W. German st., Baltimore, Md.

Jonas Damukaitis,
941 W. Lombard st., Baltira re, Md.

KELIAUJANTIS AGENTAS
Andrius Mikalauskas,

4 Pages Court., South Boston, Mass.

DARBININKU DRABUŽIU KAUTUVE

KOBRE,

87 Grand St. Brooklyn, N. Y.

Skrybėlės, Kepurės, ir Czeverykai
Vyriszki drabužiai didžiausiame pasi
rinkime.

KUBARAI ir VALIZOS.

Ypatinai daug Kelniu.

Nieks negal mažesne prekę už mus ant
Grand st. padaryt.

Temikit Lietuviai

„Žvaigždės“ Spaustuveje galima gauti naujai atspaudintų maldaknygių „Maldu Vainikelis“. Prastesniuose ir geresniuose apdaruose, pradant nuo 25 centų.

Stebetina proga!

Vaikams prie miščių sukniuos iš geriausio kaszmiro su puikam pamuszalu už

\$3.50

Kamžos 75c, \$1.00, \$1.75.
PLOSZCIAI \$16.00 ir daugiau.
Kunigiszkos sukniuos \$12.00 ir augszciaus. Gera visa eile drapmų \$18.00 ir augszcian. Paltos extra \$20.00 ir augszcian.

BOHNE BROS & CO.

34 Barclay St., New York.

Temikit Lietuviai

Sutrumpytas Lietuvisz-kai-Angliszkas Žodynėlis, sudėtas ir izduotas kun. Petro Saurusai-czio, Waterbury'o Conn. klebono.

Yra tai labai naudinga dėl lietuvių knyga, nes ne vienam atsitikime bus ji lietuviams didele pagelba.

Galima gauti pas patį autorių arba „Žvaigždės“ spaustuveje.

Michael Bershatzky.

RUSKOS IR TURKISZKOS MAUDYNĖS.

Viską užlaikoma czystal. Atskhrus kambariat del vyrų ir motery. Atidara nuo 8:00 ryto iki vakaro.

72 Seigel Street.

Bet. Manhattan and Graham Ave., Brooklyn, N.Y.

GEO. SCHOBER,

Pardavinėja visokias mėsas, kaipu tai:

Jautiena, Avincziena, kiauliena, deszras ir teip visokias importavatas ir czionaitines mesas.

92 Grand Str., Brooklyn, N.Y.

T. Schwartzkopf,

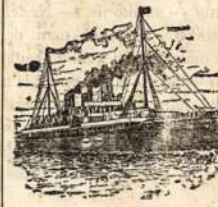
12 S. Main Str. Pittston, Pa.

Užlaiko didžiausia skloda visokių gėrymų kaipu tai: ARIELKU, VYNO ir visokių užrubežiniu LIKIERIU.

Parlavėjas das jį yra visiems žinomas Juozas Tepliuszis, kuris ko teisingiausia vi-siems lietuviams pitartarnauja. O be to: ten galima gauti visokius gė, ymus pigiaus, nē kaip kur kitur.

S. JARMULOWSKI,

No. 54 Canal Str. New York.

Aš užlaikau BAN-KA, kurioje galite saugiai pasidėti savo pinig-us, teipogi izmatnuo pinigus visų žemių. AGENTURA visų lai-vinių kompanijų ir gele-žcelio tiknetų. Šalpkor-tes ir Iz. Europos. Teipgi smuztin pinigus ir visas dalis sviete ir izduodu vokselius ant visų didžiųjų miestų E.uropos.

Bankas Europejo,
Hamburg: S. Jarmulowski.
Luebeck: S. Jarmulowski & Co.

Naujena Naujena!

SKAITYKIT VISI!

LIETUVISZKA LENKISZKA APTIEKA.

Apgarsinu savo tautiecziams jog mano Lietuviszkoj Lenkiszkoj Aptvėkoj 835 Grand Str., randasi v soki vaistai ir žolės vartojamc kaipu gydymas Europejo, tra-janka ir t.t. Teipogi labai pigini galima gauti specialiaz-

kas liekarstas nuo visokių ligų kaip tai: nuo užsiszaldimo, plaucių užsidegimo, sunkaus kosulio, džiovos; teipgi nuo romatizmo, kau-lų lauzimo, kojų traukimo, galvos skaudė-ju, neuralgijos, visokių puczku. Vaistai nuo pilvo skaudėjimo, duduodanti gardumą prie valgio ir daugybė kitokių. Visi tie vaistai yra kuo geriausiai prirengti pagal geriausių Europos ir Amerikos Daktary receptus ir jau daugybė lygonių jais izszgydė, labai mažai izduodami ant to pinigų. Visus savo vaistus aš siuncziu pareikalaujusiems per pacztą arba expresų į visą Ameriką. Reikale parasz-kite pas mane laiszką o gė rodą suteiksiu jums dovani.

Mano aptiekoje yra juod riniar ir elektriszki BANDA preke.

M. MAN
EUROPISZKAS
335 Grand str.
tarpė Mar
Teler